

คณะกรรมการวิสามัญวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญ

และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ /๒๕๕๐

วันจันทร์ที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐

ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๗๐๑ ชั้น ๗ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา

(นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์ ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ประธาน : ท่านกรรมการมาครบแล้วนะครับ ขอเปิดประชุมนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ท่านอรัญ ธรรมโน ขอลา
การประชุมเนื่องจากติดภารกิจนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม ซึ่งมีวาระทุกท่านแล้วนะครับ หน้าแรก
เป็นรายชื่อ หน้า ๒ หน้า ๓ หน้า ๔ ถ้าไม่มีท่านผู้ขอแก้ไขก็ถือว่าที่ประชุมรับรองบันทึก
การประชุมนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ พิจารณาเรื่องต่อเนื่องนะครับ สรุปผลการดำเนินงานของ
คณะอนุกรรมการ ๓ คณะ ขอฟังคณะแรก คณะอนุกรรมการส่งเสริมข้อมูลด้านสารสนเทศทั้งใน
และต่างประเทศ วันนี้ท่านประธานอนุกรรมการตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญจะไปธุระ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ตอนนี้อยู่ที่กำลังไปถ่ายเอกสาร ยังไม่พร้อม ขอเลย
ไปคณะคุณวิจิตรก่อนได้ไหมครับ

ประธาน : มีอะไรไหมครับท่านวิจิตร เดี่ยวท่านวิจิตรเริ่มก่อนก็ได้ครับ เชิญ
ท่านวิจิตรก่อนนะครับ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : กราบเรียนท่านประธานครับ การประชุมของคณะ
อนุกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญที่ผ่านมาแล้วนะครับ ก็มีความคืบหน้าไปได้เรียน
ท่านเรื่องร่าง พรบ. คณะกรรมการการเลือกตั้งไปแล้ว ที่เสร็จไปแล้วก็คือ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติ
กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองนะครับ คณะอนุกรรมการก็ได้ไปศึกษากฎหมาย
ที่ใช้อยู่เดิมนะครับ ว่ามีที่ไปที่มาอย่างไร มีจุดอ่อนจุดแข็งอย่างไร แล้วก็จัดทำบันทึก แล้วก็นำเสนอซึ่ง
อยู่หน้าท่านประธานและคณะกรรมการทุกท่านแล้วนะครับ ส่วนเรื่องคืบหน้าต่อไปก็คือ ทาง
คณะอนุกรรมการได้จัดสัมมนา ๑ ครั้งที่โรงแรมรามารการ์เด็นส์เมื่อวันที่ ๓ นะครับ ก็ปรากฏว่า
ผู้ที่เกี่ยวข้องที่เชิญไปมาเกินความคาดหมาย รวมทั้งสื่อมวลชนด้วยนะครับ วิทยากรที่เชิญไปก็
ผู้ทรงคุณวุฒิได้แก่ ศาสตราจารย์ดอกเตอร์ลิขิต วีระเวทิน ท่านยุวรัตน์ กมลเวชช แล้วก็ท่าน

เลขาธิการ กกต. ปัจจุบัน ท่านสุริยะใส ซึ่งเป็น NGO บุคคลภายนอก วิทยากรทั้ง ๔ ท่านก็ได้ให้ความรู้ ความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ ขณะนี้กำลังบันทึกยอดเทปอยู่นะครับ แล้วก็ส่งกราบเรียนท่านประธาน และคณะต่อไป สำหรับกฎหมายที่กำลังดูอยู่ตอนนั้นก็คือ กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ สส. สว. นะครับ ก็พิจารณาไปได้ประมาณครึ่งหนึ่งแล้วนะครับ วันพรุ่งนี้ก็จะมีการประชุมดำเนินการต่อ แล้วก็มากราบเรียนที่ประชุมต่อไปครับ

ประธาน : เอกสารสรุปผลการพิจารณาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติพรรคการเมืองนี้ฟัง ได้แจกวินั้นนะครับ ทางอนุได้รับรองแล้วนะครับ อันนี้ทางเราคงอ่านไม่ทันนะครับ ผมคิดว่าขอให้คุณกรรมการไปอ่านสักครั้งหนึ่ง แล้วคราวหน้าเรามาดูกันว่าเราจะเห็นอย่างไรได้ไหมนะครับ เพราะว่าถ้าดูกันตรงนี้ผมว่าไม่ทัน ท่านวรพจน์เห็นอย่างไรครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : เห็นด้วย

ประธาน : ท่านวิจิตร มีอะไรเพิ่มเติมไหมครับ

นายวิจิตร อยู่สุภาพ : ไม่มีครับ

ประธาน : ขอเชิญท่านวรพจน์

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ท่านประธานที่เคารพครับ บังเอิญผมไม่อยู่สักอาทิตย์กว่า ๆ แต่ว่าจะขอกราบเรียนเสนอถึงสิ่งซึ่งคุยกันไว้ แล้วก็ขอให้ทำเป็น Paper มาเสนอ แต่ว่าเนื่องจากผมไม่อยู่ก็ไม่ทราบว่าไปถึงไหน เดี่ยวผมขอกราบเรียนถึงหลักการที่คุยกัน เรื่องสำคัญที่คุยกันนั้น เราได้เชิญนักวิชาการหลายท่านมาคุยกัน หรือกันอย่างลงลึกกว่า ประเด็นสำคัญ ๒ เรื่องที่มีอยู่ก็คือ เรื่องการเลือกตั้ง สส. แล้วก็ที่มาของ สส. สำหรับเรื่อง สว. นั้น มีความเห็นว่า จากความเห็นประชาชน ทั้งส่วนใหญ่ที่เดียวไม่เห็นด้วยกับการสรรหาเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อต้องมีอำนาจหน้าที่เต็มเหมือนอย่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ อย่างไรก็ตามทางฝ่ายวิชาการของเรานั้นคิดว่า เพื่อให้มีความชอบธรรมและลดกระแสต้านลงก็อยากจะเสนอว่า ควรจะทำเหมือนอย่างรัฐธรรมนูญ ๒๕๓๕ เรื่องที่มาของ สส. ในสภา คือมี ๒ ประเภท และให้เป็นบทเฉพาะกาลว่า ในสองวาระแรกของการมี สว. นี้ ให้มีการเลือกตั้งจากจังหวัดต่าง ๆ ๗๖ จังหวัด และให้มีการสรรหาส่วนหนึ่งเป็นบทเฉพาะกาลไว้ในระยะสอง สองวาระแรกของ สว. เมื่อสิ้นสองวาระแล้วก็คาดหมายว่าประชาชนคงจะได้รับการพัฒนาดีขึ้นมาก เข้าใจอะไรต่ออะไรดีขึ้นมากแล้ว ก็จัดเป็นการเลือกตั้งทั้งหมด ถ้าหากเสนอนายนี้คิดว่า คงจะเป็นที่รับได้ของสังคมครับ แล้วก็มีความชอบธรรมในเรื่องการใช้อำนาจหน้าที่เนื่องจากมีส่วนร่วมโยงใยกับประชาชนอยู่จำนวนหนึ่ง สำหรับ สว. มีหลักการดังกล่าวนี้ สำหรับ สส. นั้น ทางฝ่ายวิชาการที่คุยกัน เห็นว่า ก็น่าจะมี ๒ ส่วนอย่างรัฐธรรมนูญเขียนมาแล้วคือ จากเขตและแบบสัดส่วน แต่ว่าจากเขตนี้

วันจันทร์ที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐

เพื่อความรวดเร็ว เพื่อความสะดวกในการบริหารจัดการ ก็อยากจะเสนอให้เป็น ๔๐๐ เขตดั้งเดิม บวกกับ ๘๐ คนที่มาจากระบบสัดส่วน โดยวิธีการเลือกนั้นจะให้ประชาชนผู้เลือก ผู้ใช้สิทธิลงคะแนน คะแนนเดียว ส่วนคะแนนที่ลงให้ใครนั้นก็จะเป็นคนนั้นก็จะนำไปคิดเป็นคะแนนของพรรคที่ผู้เลือกตั้ง รวมกันแล้ว ก็คำนวณออกมาเป็นสัดส่วนว่า แต่ละพรรคนั้นควรจะได้อัตราส่วนอย่างไร และสำหรับบัญชีสัดส่วน ที่แต่ละท่านจะเสนอนั้นให้เสนอได้เป็นจำนวนสองเท่าของจำนวนที่จะพึงมี คือ ๘๐ คนให้เสนอได้ ๑๖๐ เพื่อว่าจะได้เลือกขึ้นมาโดยไม่ต้องมีข้อจำกัด และให้เสนอบัญชีรายชื่อนี้กับผู้ที่ลงเขตนั้น อาจจะซ้ำกันได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักประกันว่า นักการเมืองคนสำคัญ ๆ ของพรรคของเขา นั้นยังแบ่งได้ สองหน้าก็คือ ทั้งลงเขตและอยู่ในบัญชีรายชื่อ ถ้าพลาดเขตก็ยังสามารถได้ในบัญชีรายชื่อ อันนี้คือ หลักการและวิธีการคิดคะแนนนั้นก็จะทำให้จำนวน สส. นั้นมี ๔๘๐ คน ไม่มีขาดไม่มีเกินตลอดเวลาคับ อันนี้เป็นหลักเกณฑ์ ส่วนวิธีการคำนวณคิดคะแนนนั้นได้ตกลงกันว่าจะทำเป็น Paper มาเสนอ บังเอิญ กระผมไม่อยู่ Paper ก็ยังไม่ถึง ขอกราบเรียนหลักการไว้ดังนี้ครับ

ประธาน : ท่านกรรมาธิการมีอะไรจะซักถามท่านใหม่ครับ เชิญท่านวัชรา

นายวัชรา หงส์ประภัสสร : เนื่องจากเราเป็นคณะกรรมการวิชาการ เพราะฉะนั้น กระผมอยากจะเรียนถามในแง่วิชาการครับว่า การเป็น สส. และการเป็น สว. นั้นะครับ การได้มานี้ถ้า เลือกตั้งยังไม่มีปัญหา เพราะเป็นที่แน่นอนว่าจะได้มาโดยฐานของประชาชน แต่ในการสรรหา มันขึ้นอยู่กับกรรมการแต่งตั้ง คือต้องมีผู้แต่งตั้ง สุดท้ายก็ต้องมีการโปรดเกล้าฯ และก็ต้องมีผู้รับสนอง พระบรมราชโองการ อยากทราบว่าในแง่วิชาการ ได้คิดกันในเรื่องนี้หรือเปล่าครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ท่านประธานที่เคารพครับ สำหรับเรื่องนี้มันเป็นรายละเอียด ซึ่งสามารถจะปรับแต่งได้ไม่ยากนัก เพียงแต่ถ้ารับหลักการว่า เราจะเอาผลสมอย่างนี้ในระยะสอง วาระแรกคิดว่าประชาชนรับได้ ส่วน Technicality ในการที่จะโปรดเกล้าฯ อย่างไร จะแต่งตั้งอย่างไรนั้น เป็นรายละเอียดซึ่งสามารถจะคิดกันได้ภายหลังครับ

ประธาน : ก็เป็นข้อเสนอของฝ่ายวิชาการ อนุกรรมาธิการวิชาการ ซึ่งเราคงจะต้อง พิจารณากันด้วย ถ้าเห็นด้วยเราก็นำเสนอต่อไปนะครับ เชิญท่านคุณหมอบครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : ท่านประธานคะ เนื่องจากการประชุมวันนั้นเป็นการ ประชุมสัมมนาที่ไม่เป็นทางการ ก็มีอาจารย์จากจุฬาลงกรณ์ อาจารย์จากธรรมศาสตร์นะคะ แล้วก็ดู เรื่องของการเลือกตั้งของประเทศแล้วนะคะ แล้วก็มาดูสถานการณ์ของประเทศไทยนั้นว่าเราทำได้ อย่างไรนะคะ ก็อย่างที่ท่านวรพจน์พูด ก็อยากจะสรุปง่าย ๆ ก็คือว่า โอ.เค. ในหลักการนั้นประชาชนต้อง

เป็นคนเลือกนะคะ แต่ว่าในขณะนี้มีความเสี่ยงมาก ก็จะต้องสรรหาด้วย อยากจะให้สรรหาเพราะว่า
ของเก่าดูแล้วมันยังไม่พัฒนาไปเท่าไร แล้วจะมาให้เลือกอีกก็จะเหมือนเดิมนะคะ ก็เลยคิดว่าจะตกลง
ยินยอมได้ตรงที่ให้มีบทเฉพาะกาลว่าขอสัก ๒ Period นะคะ ในการที่จะให้มีสรรหาร่วมนะคะ แต่
โอ.เค. ใน Principle แล้วนี่ก็คือว่า ทำยที่สุดก็ต้องลง End – up ด้วย เลือกตั้งนะคะ อันนั้นคือ
ข้อที่ ๑ ในเรื่องของ สว. ในข้อที่ ๒ เรื่องของ สส. นั่นก็คิดว่า ระบบการนับคะแนนที่เป็นระบบสัดส่วน
นั้นจะทำให้เกิดความยุติธรรมมากขึ้นนะคะ อย่างเช่น ก็ยกตัวอย่างมามากกว่า อย่างคราวที่แล้ว
ทางไทยรักไทยนั้นคะแนนเสียงได้ ๕๑ เปอร์เซ็นต์ของทั้งประเทศ แต่ได้ สส. เข้ามาอยู่ในสภานั้นถึง
๗๕ เปอร์เซ็นต์นะคะ ซึ่งอันนี้ The winner take all นี่นะคะ แล้วก็มันไม่ใช่เป็น Absolute majority
ด้วย โดย The winner take all อย่างนี้ทำให้เบี่ยงเบนความยุติธรรมไปเยอะนะคะ ถ้าหากว่าคราวที่แล้ว
ใช้ระบบสัดส่วนนั้น มหาชนเขาจะได้ถึง ๓๔ คนนะคะ โดยหลักการ เพราะฉะนั้นนี่คิดว่าถ้าเอาระบบ
สัดส่วนเข้ามาใช้แล้วนี้ ความยุติธรรมนี้ประชาชนจะไม่เสียเสียงไปเยอะนะคะ โดยที่ Wave ไปแล้วก็จะ
หมดกำลังใจไม่ใช่ ไม่มาเลือกตั้ง อันนี้ก็ทำให้มีกำลังใจที่จะเข้ามาเลือกตั้งมากขึ้นคะ

ประธาน : เชิญครับ

นายประวิทย์ ทองศรีนุ่น : ท่านประธานครับ ผมมีข้อเสนออย่างนี้ว่า การเปิดเวที
ประชุมของฝ่ายวิชาการก็ดี ของฝ่ายรับฟังก็ดี แล้วก็องค์กรต่าง ๆ หลากหลาย องค์กรเอกชนอะไรด้วย
ผมอยากให้ได้ประมวลทั้งหลายทั้งปวงมาสรุปปรับฟังการสรุป ที่เราเปิดเวทีแล้วสรุปว่าต้องเป็นอย่างนี้ ๆ
มันมีเหตุผล มันไม่สมบูรณ์ไม่ลึกนะครับ ฉะนั้นการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร ข้อมูลที่การเสนอไม่ว่าเรื่อง
สส. กิติ สว. กิติ แล้วก็เรื่องพรรคการเมืองก็ดี เมื่อผมดูแล้วถ้าในเชิงวิชาการ หมายถึงยังตั้งอยู่ ขอให้
วิเคราะห์หลังลึก โดยเอาข้อมูลที่หลากหลายนี้มา อย่างผมรับไปรับฟังของราชการมันไม่เป็นอย่างที่ท่าน
ว่านะครับ โดยภาพรวมไม่ได้เป็นอย่างนี้ ซึ่งแต่ละเวทีที่เขาทำมารับฟังมาจาก ๒๕ จังหวัดนี้ ก็มี
นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญและประชาชน เพราะฉะนั้นเกี่ยวกับ สว. นี้ คำว่าสรรหา เขาเลิกพูดเลย เขา
ต้องการให้เลือกตั้งโดยตรง แต่วิธีการเลือกตั้งโดยตรง เขากำหนดกฎเกณฑ์การได้มาอย่างนี้และศึกษา
อำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน เลือกไปทำอะไร อย่างนี้เวลาเรามา Present หรือเหตุผล เป็นอย่างนี้ต้องมี
เหตุผลข้อดีข้อเสีย สรุปมาดูว่า มันเป็นอย่างนี้ ในส่วนนี้ผมคิดว่า อนุกรรมการคงไม่มีเวลาที่จะทำใน
เชิงวิเคราะห์เชิงลึก ที่ผมเคยเสนออนุกรรมการไปแล้วว่า คุณควรจะมีผู้เชี่ยวชาญโดยเฉพาะวิเคราะห์
๒ ๓ ๔ ๕ คน วิเคราะห์ประเด็นนี้ ๆ ลงลึกในเชิงวิชาการมันรับฟังได้ แต่ในเชิงการรับฟังนี้ไม่ลงลึก
เราเสนอไปก็เหมือนกับที่รับฟังที่เขาเสนอมาแล้ว

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : ท่านประธานคะ ขออนุญาตคะ เห็นด้วยกับท่านประวิทย์

วิ. ตรวจร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันจันทร์ที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐

เบญจกุล ๑/๕

ทุกประการนะคะ แต่เนื่องจากเวลาอันสั้นนี้คะ มันเร่งเร้านะคะ เราก็ได้แต่ โอ.เค. ข้อมูลของ
การเลือกตั้งทั่วโลก ๑๐๐ กว่าประเทศ เราก็ใส่ Website ให้โดยนะคะ อย่างนี้นะคะ โอ.เค. เราก็ประมวล
เหตุการณ์ ประมวลทั้งหมดนี้มานะคะ แล้วตอนนี้การที่เป็นตั้ง ๆ แล้วมาให้คนอ่านนี่ -----

- ๒/๑

เขาก็ไม่อ่าน คราวนี้เวลาเราจะพูดก็จะมีเวลาพูดแล้วไม่มีเวลาทำให้เกิดความเข้าใจขึ้นคะ
เพราะฉะนั้นคิดว่าพวกเราคงจะต้องคิดอย่างไรในการที่จะต้องสื่อออกไปให้ได้ แล้วก็ทำให้เกิดความ
เข้าใจให้ได้คะ

ประธาน : ท่านวรพจน์ครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยกับท่านประวิทย์อยู่อย่างหนึ่ง
ที่ว่า ในการจัดสัมมนานั้นความจริงได้ประโยชน์นิดเดียว คือเราได้ฟังจากวิทยากร ๔ - ๕ ท่านพูด
ผู้มาร่วมสัมมนานั้นก็ไม่ได้เตรียมการบ้านมากมายนัก ส่วนใหญ่ก็แสดงโวหารพูดออกมา บางครั้ง
ก็เสียเวลา ที่จะได้ประโยชน์จริง ๆ ที่พวกผมทำก็คือ เชิญนักวิชาการมากินข้าวกัน คุยกันทั้งคืน อันนี้
เป็นอย่างไร เฉพาะกลุ่ม เฉพาะของเรานี้คะครับ ที่ตกผลึกได้มาเรียนเสนอในวันนี้เขาได้มาอย่างนี้
คือได้เชิญครูบาอาจารย์ทั้งหลายมาคุยกัน กินข้าวกัน อันนี้เป็นอย่างไรแลกเปลี่ยนกันอย่าง
ถึงพริกถึงขิงเลย แทนที่จะพูดกันบนเวทีคนละเท่านี้เท่านี้มาที่แลกเปลี่ยนกับผู้ฟังซึ่งไม่ได้ประโยชน์
อะไรเท่าไร ได้ในแง่ประชาสัมพันธ์ ได้ในแง่พูดให้ชาวบ้านฟัง แต่ว่าจะให้เข้าใจลึกซึ้งนี้มาจากไหน
ประเทศไหนมาทำอย่างไร คำถามอย่างไรมันต้องมานั่งลงกระดานพูดกันอย่างนี้ แล้วที่พวกผมทำมา
นี้ได้ทำอย่างนี้ แล้วจึงได้ข้อสรุปมาเรียนเสนออย่างนี้ ส่วนรายละเอียดนั้นบังเอิญท่านผู้ที่จะทำเป็น
Paper มา ก็รับปากแล้วว่าจะทำ พวกผมเข้าใจเอามาเสนอแล้วตั้งแต่ตอนผมไม่อยู่ แต่ไม่เป็นไรครับ ผม
จะนำมากราบเรียนเสนออีกครั้งหนึ่ง

ประธาน : เชิญครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธาน ท่านกรรมาธิการคะครับ
กระผม พิเชียร อำนาจวรประเสริฐ นะครับ อยากจะขออนุญาตเสนอ ๒ เรื่องคะครับ คือเรื่องที่ ๑
ก็เห็นด้วยกับท่านประวิทย์ ทองศรีนุ่น นะครับ ที่ได้เสนอแล้วก็รวมทั้งท่านวรพจน์ด้วยว่า การจัดสัมมนา
โดยมีวิทยากร ๔ - ๕ ท่านอยู่บนเวทีนี้ก็ไม่สามารถที่จะแลกเปลี่ยนกับข้างล่างได้ดีเท่าที่ควร มีอีก
รูปแบบหนึ่งที่ทำได้ เขาเรียกจัดแบบเสวนาโต๊ะกลมคะครับ การเสวนาโต๊ะกลมนี้ก็จะไม่ได้มีวิทยากร
๔ - ๕ ท่าน แต่ว่าจะเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมเสวนานี้ได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นผมคิด
ถ้าเราจะจัดครั้งหน้านี้ลองเปลี่ยนเป็นแบบเสวนาโต๊ะกลม แล้วก็เชิญผู้รู้ จะเชิญจำนวนได้มากขึ้นกว่า
อาจจะเป็นสักประมาณ ๑๐ ท่านนี้ได้คะครับ อย่างคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์เขาเคยจัดเสวนาโต๊ะ
กลมเรื่อง ความคิดเห็น เรื่องการศึกษาในรัฐธรรมนูญก็ประสบความสำเร็จด้วยดีคะครับ อันนี้อันที่ ๑
อันที่ ๒ คือเรื่องที่ท่านคุณหมอมาลินี่ได้กรุณาพูดถึงเรื่องระบบสัดส่วน คือผมคิดว่า ในหลักการนี้ผมก็
เห็นด้วยคะครับว่า ระบบสัดส่วนได้คำนึงถึงเสียงส่วนน้อยที่ลงคะแนนให้กับผู้สมัครคะครับ แล้วก็

การที่เรียกว่า สะท้อนถึงเสียงของอำนาจอธิปไตยของประชาชน แม้จะเป็นส่วนน้อย แต่ว่าก็ยังได้รับการเคารพแล้วก็ได้รับการนำไปปฏิบัติ อันนี้ก็เป็นสิ่งที่ดี แต่มันมีปัญหาอย่างนี้ครับท่านประธาน ก็คือว่าพี่น้องประชาชนส่วนใหญ่ตอนนี้ยังไม่ค่อยเข้าใจเรื่องระบบสัดส่วน เวลาเราออกไปพูด ออกไปสัมมนา ในต่างจังหวัดหรือว่าในหลายวงสัมมนา ผมก็ได้รับเสียงสะท้อนมาว่า ชาวบ้านยังไม่เข้าใจว่า ระบบสัดส่วนนี้มันเป็นอย่างไรนะครับ แล้วก็ถ้ายิ่งลงไปในรายละเอียดนี้ว่า การคำนวณ วิธีการคำนวณ สัดส่วนเพื่อให้ได้มาซึ่ง สส. ระบบสัดส่วน อันนี้ผมคิดว่ายัง ขอประทานโทษนะครับ คือยังรู้สึกว่าจะมั่ว ๆ มาก คือไม่ค่อยมีหลักมีเกณฑ์เท่าที่ควร ตรงนี้เราจะทำอย่างไรที่จะให้ความรู้ความเข้าใจกับประชาชนเรื่อง สส. ระบบสัดส่วนนะครับ เพราะว่าถ้าไม่อย่างนั้นแล้ว เราบัญญัติเอาไว้ในรัฐธรรมนูญ พอเวลาเอาไปปฏิบัติเนี่ยเกรงว่าชาวบ้านจะไม่ค่อยเข้าใจแล้วมันจะมีปัญหาอย่างนี้ในทางปฏิบัติมาก ตรงนี้จะทำอย่างไรนะครับ อันนี้เป็นเรื่องใหญ่มากเลย แล้วก็ สส. ระบบสัดส่วนตอนนี้ก็เลยแตกความเห็นเป็น ๒ ทาง ทางที่ ๑ คือยังให้เป็นจำนวน ๘๐ คนเหมือนเดิมนะครับ แต่ว่าแนวทางที่ ๒ ท่านบอกว่าเป็นเปลี่ยนมาโดยลด สส. เขตลงมา จาก ๓๒๐ นี้ให้เหลือ ๒๐๐ คน แล้วก็มาเพิ่ม สส. ระบบสัดส่วนอีก ๒๐๐ เลยคือพูดง่าย ๆ ว่าเป็น สส. เขต ๒๐๐ คน แล้วก็ สส. สัดส่วนอีก ๒๐๐ คน ซึ่งตรงนี้นั้นจะยังไปกันใหญ่ครับ คือชาวบ้านแค่ ๘๐ คนนี่ก็ยังไม่ค่อยเข้าใจแล้ว ถ้าไปเพิ่มเป็น ๒๐๐ คน ผมก็ไม่แน่ใจว่ามันจะไปไหวไหมนะครับ แล้วก็เรื่อง สส. นี้เป็นเรื่องใหญ่ที่สุดเรื่องหนึ่งของรัฐธรรมนูญเลย อันนี้เราจะทำกันอย่างไรนะครับ ผมก็อยากจะให้ว่า ถ้าเป็นไปได้นี่จัดการสัมมนาแล้วก็เผยแพร่ให้ความรู้เรื่อง สส. ระบบสัดส่วนให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ครับ ขอขอบคุณมากครับ

ประธาน : ท่านวรพจน์ครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ท่านประธานที่เคารพ ที่ท่านวิเชียรพูดก็เป็นความจริงที่ฟัง ฟัง ๆ ว่าสัดส่วนนี้ยังไม่เป็นที่เข้าใจของประชาชน แต่ว่าถ้าจะอธิบาย ถ้าหากว่าแทนที่เราจะเอาสมบูรณณ์เลยอย่างที่ว่า ครึ่งต่อครึ่งอย่างที่มีผู้เสนอ ๒๐๐ นั้น ผมคิดว่าทั้งพรรคการเมืองและทั้งประชาชนก็คงจะยังสับสนอยู่มาก และลำบากการจัดการด้วย เราจึงเสนอว่าประนีประนอม เอาหลักจากเขต ๔๐๐ ตามเดิม ง่ายด้วย พรรคการเมืองก็ไม่ต่อต้าน สัดส่วนอีก ๘๐ เพื่อเป็นการให้บทเรียนด้วย เป็นการให้ความเป็นธรรมด้วยในระยะแรก วิธีการคำนวณนั้นดูจะยุ่งยาก แต่ความจริงไม่ยุ่งยาก มันมีสูตรคำนวณที่แน่นอนไม่ได้มั่วอย่างที่คิด มันมีวิธีการคำนวณที่แน่นอน เพียงแต่ว่ามันต้องเขียนในใส่กระดาษยกตัวอย่าง ยกตัวเลขให้ดู เรามาพูดกันอย่างนี้มันก็ทำไม่ได้ มันต้องลงกระดาษนี่นะ พรรคนี่ได้มาอย่างนี้ คะแนนอย่างนี้ เป็นอย่างนี้ คำนวณแล้วจะได้มาอย่างนี้ต้องเขียนให้ดูอย่างนั้นถึงจะได้ นะครับ ที่นี้สำหรับท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญทั้งหลายนั้น ถ้าหากว่าเห็นด้วยในหลักการนี้

กรรมวิธีการของชุดของเราที่พร้อมที่จะทำ Simplify เรื่องนี้ให้มันง่ายครับ ให้เป็นที่เข้าใจเพื่อนำเสนอ เพื่อทำความเข้าใจกับท่านนอกรอบ คืออยากให้เป็นการประชุมที่เป็นทางการ เพื่อทำความเข้าใจ ทำความเข้าใจบางอย่างที่ท่านพิเชียร จะเป็นโต๊ะกลมเป็นอะไรก็ได้ อย่างนี้ก่อน ทางคณะของเราที่พร้อมที่จะทำ

ประธาน : ในเรื่องนี้ มีท่านผู้ใดจะเสนอความเห็น ถ้าไม่มีเรื่องนี้ก็คงจะจบ เดียวก็คงจะไปสู่คณะอนุกรรมการตรวจร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งก่อนหน้านั้นเดี๋ยวจะลืม มีเรื่องที่จะเสนอด้วยว่า เมื่อกี้ท่านอุดม ท่านเลขานุการ โทรเข้ามาว่าขอลาการประชุม

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ในส่วนของอนุกรรมการตรวจร่างรัฐธรรมนูญซึ่งท่านมานิจ สุขสมจิตร เป็นประธาน ท่านก็มาเข้าประชุมแล้วก็ท่านมีภารกิจอีกชุดหนึ่งซึ่งเรื่องสำคัญก็เลยมอบหมายให้ผมแถลงในที่ประชุมแทนนะครับ ในส่วนของคณะอนุกรรมการตรวจร่างรัฐธรรมนูญ เมื่ออาทิตย์ที่ผ่านมาทำงานกันอย่างเข้มแข็ง ได้ประชุมกันถึง ๒ ครั้ง เมื่อวันที่ ๙ และวันที่ ๑๑ วันที่ ๑๑ คือวันศุกร์ที่ผ่านมา ได้ประชุมกันก็หลายชั่วโมงนะครับ แต่ละครั้ง แล้วก็ได้นื้อหาสาระดีมาก ซึ่งเนื้อหาสาระส่วนใหญ่ก็น่าจะดูความถูกต้องเรียบร้อยของตัวหนังสืออักษร ซึ่งทางคณะกรรมาธิการตรวจร่างก็ได้ดูอย่างละเอียด แล้วก็เราได้ทำ Paper ไว้ Paper ที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบก็กำลัง Make copy อยู่เกือบเสร็จแล้วนะครับ มันมีหลายแผ่นก็เลยใช้เวลาหน่อย ก็เป็นผลงานซึ่งหน้าชื่นชมภายใต้อนุกรรมการชุดตรวจร่าง สำหรับในส่วนที่เป็นสาระ ที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องพิสูจน์อักษรก็ยังประเด็นที่ข้อสังเกตที่อยากจะนำเสนอให้ชุดกรรมการของเราได้พิจารณา ในส่วนสาระสำคัญ อย่างเช่น เรื่องอำนาจผู้ตรวจการรัฐสภาซึ่งกำลังมองอยู่ว่า มันมากเกินเหตุไหม แล้วก็ เป็นเรื่องที่เหมาะสมที่จะมีหรือไม่ในการที่อยู่ในมาตรา ๒๓๗ นะครับ ในการที่จะไปตรวจว่าการทำงานของราชการและกระบวนการยุติธรรม ซึ่งตรงนี้จะทำให้เห็นว่าการไปตรวจงานของกระบวนการยุติธรรม ซ้ำซาก เริ่มตั้งแต่ร้องทุกข์ สอบสวน แล้วก็มีการพิจารณาคดีของอัยการ และพิจารณาคดียุติธรรมของศาล อันที่ ๑ จะทำให้กระบวนการยุติธรรมนั้นล่าช้าแน่นอน แน่นอนที่สุดต้องล่าช้า อันที่ ๒ การไปตรวจสอบนี้ส่วนใหญ่เราก็จะรู้ว่า ธงของผู้ไปตรวจสอบจะระมัดระวังผลประโยชน์ของฝ่ายไหน ฝ่ายผู้เสียหายหรือฝ่ายผู้ต้องหาหรือฝ่ายจำเลย เมื่อเป็นดังนั้นการทำงานกระบวนการยุติธรรม ไม่ว่าจะขึ้นสอบสวน ขึ้นพิจารณาและชั้นของศาลก็ตาม ก็อาจจะถูกชี้ขึ้นไปในทางที่ผู้ตรวจตรวจได้ ผมจึงเห็นว่าการตรวจสอบอำนาจของผู้ตรวจการรัฐสภาในชั้นกระบวนการยุติธรรม ถ้าอยากจะทำนะครับ เรา

ควรจะทำเมื่อคดีถึงที่สุด ซึ่งมีคำถามถามกันว่า ถ้าทำตอนคดีถึงที่สุดแล้วนี้จะเกิดประโยชน์ในกระบวนการยุติธรรมอย่างไร เขาบอกเกิดได้ เกิดได้คือ ๑. นอกจากพิจารณาความผิดถูกของเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรมแล้ว ก็สามารถที่จะมีการร้องฟื้นคดีได้ คดีอาญาหลายคดีที่ถ้าเกิดไม่ได้รับความเป็นธรรม อย่างเช่น คดีใหญ่เซอร์ แอน ก็ร้องฟื้นได้ การตรวจสอบในชั้นเริ่มต้นของกระบวนการยุติธรรม ชั้นลี้กต้องสอบสวนพิจารณาคดีของศาล มันจึงทำให้ล่าช้าและอาจจะเป็นการชี้หน้าด้วย และกระบวนการตรวจสอบโดยผู้ตรวจการรัฐสภา ๓ ท่าน ก็ไม่ได้มีใครไปถ่วงดุลอำนาจของท่านด้วย ก็ยังคิดว่า การตรวจสอบตรงนี้ไม่สมควรอย่างยิ่งนะครับ ในการให้ผู้ตรวจการไปตรวจสอบกับบริษัทก่อนคดีถึงที่สุด ยังมีสาระอีกเรื่องหนึ่งอย่างเช่นว่า เรื่องอำนาจหน้าที่วุฒิสภาในการถอดถอน ถอดผู้บริหารระดับผู้ใหญ่ อยู่ในมาตรา ๒๖๑ ซึ่งถ้าหากว่าถอดถอนในวาระแรกนี้ พวกเราก็จะเห็นด้วย ผู้ที่ถูกถอดพวกนายกรัฐมนตรีนะ สส. สว. ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลฎีกา ศาลปกครองสูงสุด อัยการสูงสุด อันนี้พวกเราไม่เห็นด้วย แต่พอมาดูในบทบัญญัติของ มาตรา ๒๖๑ (๒) บอกว่า ไปถอดถอนผู้พิพากษาหรือตุลาการ พนักงานอัยการ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงนี้กว้างขวางมากเลย เราก็เลยมองว่า แนวทั้งสองเขาก็มีองค์กรรมมาตรวจสอบถอดถอนอยู่แล้ว ผู้พิพากษาศาลฎีกาก็มี กต. อยู่แล้ว อัยการก็มี กอ. อยู่แล้ว และเหตุไฉนคนทำงานอยู่ที่หนึ่งถูกถอดถอนโดยหลายองค์กรเลย และหลายองค์กร หลักการถอดถอนก็คงจะไม่เหมือนกันหรอก แกว่งนะครับ ตรงนี้ก็ขอฝากไปด้วยว่าเป็นแง่คิดที่ดีว่า ตัวผู้บริหารสูงสุดถูกถอดถอนจนผู้นำเห็นชอบ แต่ผู้ปฏิบัติงานก็ต้องถูกถอดถอนโดยองค์กรตัวเอง กต. กอ. ก็ฝากไปด้วยนะครับ นอกจากนั้นแล้วในมาตรา ๒๔๖ เรื่ององค์กรอิสระของอัยการตอนนี้ที่จะเริ่มมีการวิพากษ์วิจารณ์เยอะ ก็มีทั้งเห็นด้วยไม่เห็นด้วย ประเด็นอยู่ตรงที่ว่า มันมีอยู่ในวาระที่ว่า จะไปดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการ ทำหน้าที่อะไรไม่ได้ ถ้าหากว่าตรงนั้นศาลสั่งห้าม คล้าย ๆ ศาลประมาทนี่ ----

แล้วก็ยังมิพบบัญญัติในมาตรา ๒๙๕ มีบทเฉพาะกาลต้องทำตรงนี้ให้เสร็จใน ๑ ปี ผมเลยกราบเรียนว่า ถ้าพวกเราย้อนไปดูว่า กรอบอำนาจของอัยการมีอะไรบ้าง ก็มีกรอบใหญ่อยู่ ๓ กรอบ คือ ๑. อำนาจ ความยากทางอาญา ๒. รักษาผลประโยชน์ของรัฐ ๓. คุ่มครองสิทธิของประชาชน อันที่ ๒ คือ รักษา ผลประโยชน์ของรัฐนอกจากจะตรวจร่างสัญญา นอกจากดำเนินคดีแพ่ง แล้วก็ยังมิอำนาจหน้าที่อันหนึ่ง ก็คือว่า ไปเป็นบอर्ड ไปเป็นกรรมการตามรัฐวิสาหกิจหรือกรรมการต่าง ๆ ตามต่างจังหวัดนี่คือกรอบ ของอัยการ ประเด็นอยู่ตรงที่ว่าถ้าเกิดว่าตรงนี้ทำหน้าที่ไม่ได้แล้วคนที่เสียหายคือใคร ไม่ได้หมายถึง อัยการคนที่ไปเป็นบอर्डเสียหาย ที่ว่าไม่ได้เบียดประชุม ไม่ได้โบนัส แต่ผลประโยชน์ที่จะหายคือ รัฐ ผลประโยชน์ของรัฐที่ถูกคุ่มครอง โดยบอर्ड โดยกรรมการตามมติ โดยกรรมการต่าง ๆ ในรัฐวิสาหกิจ และกรรมการในต่างจังหวัด ซึ่งอัยการจังหวัดเป็นกรรมการ หากตีความและทำหน้าที่ไม่ได้ไปปรึกษา ต่อไปผลประโยชน์ของรัฐตรงส่วนนี้ใครจะคุ่มครอง ก็เลยเลยถามว่า ในบอर्डหรือกรรมการทุกอย่างที่ผม กราบเรียนจำเป็นต้องมีนักกฎหมายอยู่ในตรงนั้นไหม ถ้าทุกคนบอกจำเป็นต้องมีเพื่อกำหนดทิศทางว่า ให้ถูกกฎ ถูกระเบียบ ก็ถามว่าถ้าอัยการไม่ทำ ใครจะทำ กฤษฎีกา อาจารย์มหาวิทยาลัย ทนาย หรือ อย่างไร ใครเหมาะสมกว่ากัน ผมถามตรงนี้ว่าเรามาพูดตรง ๆ ว่ากฤษฎีกาเป็นผู้ร่างกฎหมาย เป็นผู้รู้ว่ กฎหมายเคยออกมาอย่างไร แต่ปัญหาอุปสรรคในการใช้กฎหมายไม่มีนะครับ อัยการเป็นผู้ใช้ เป็นคนว่า ศาล แก่ต่างทำทุกอย่างที่อยู่ในสังคม รู้ว่าเป็นจุดบอด เป็นอ่อน จุดแข็งอยู่ตรงไหน เสียเปรียบ ได้เปรียบ อย่างไร ไปเป็นกรรมการหนังสือพิมพ์น่าจะเป็นประโยชน์กว่า ผมไม่เคยมองว่าอัยการที่เป็นบอर्डมีไม่กี่ คน อยู่กองที่ปรึกษา อัยการหลายคนบอกว่าไม่เห็นกระเทือนเลย มีรอบข้างไม่เป็นไร เพราะเขาไม่ได้ เป็นบอर्ड ไม่เป็นกรรมการ เขามองในแง่ตัวของเขา แต่ผมเอง ผมก็ไม่เคยเป็นบอर्डที่อื่น แต่ผมมองว่า สิ่งที่จะได้คือ รัฐเมื่อรู้ว่ารัฐมีผลประโยชน์แล้วก็ต้องมีนักกฎหมายต้องคุ่มครองดูแล เหตุไฉนกลับไปตัด คนดูแล ตรงนี้มองเพียงว่าถ้าอัยการเหมือนศาลก็ต้องไม่ได้เป็นกรรมการทำหน้าที่ต่าง ๆ ของศาลด้วย และถามว่าตรงนี้ใครเสียหาย รัฐเสียหาย เกิดมีการตีความขยายถึงว่าอัยการตรงนี้แล้ว เป็นอิสระ จะว่า ต่าง แก่ต่างกันไหม ตีกันไปไกลเลย ตรงนี้ก็จะต้องมาถกแถลงถึงว่า งานอัยการ งานศาลเราดูแล้วที่มา คุณสมบัติคล้าย ๆ กัน ในการจับกฎหมาย ในการได้เนติบัณฑิต คุณสมบัติผ่านงานต่าง ๆ เขาเรียกว่า เมื่อเรียนมาจนถึงสุดท้ายแล้วเขาให้เลือกเดินไปขวา ไปศาล ไปซ้าย ไปอัยการ คนที่รับราชการก็คงจะ เป็นอย่างนี้

คราวนี้ประเด็นต่อไปคือว่า ศาลเป็น ๑ ใน ๓ อำนาจ อำนาจประชาธิปไตย อัยการเป็น คนไปอยู่ในฝ่ายบริหาร แต่ว่าทำหน้าที่ด้านยุติธรรม มันก็คือกิ่งบริหาร กิ่งยุติธรรม ตรงนี้เราก็มารู้กัน ตรงนี้ว่ากรอบอำนาจของอัยการ ถ้าหากว่าให้ทำหน้าที่ตรง ๆ โดยที่ไม่ต้องเกี่ยวข้องอย่างที่ว่ารรคหน้า

มันเป็นไปได้ไหม แล้วถ้าเกิดบอกว่า ถ้ามีกฎหมายตรงนี้แล้ววรรคห้าเกิดขึ้น หน้าทีการว่าต่าง แก่ต่าง จะหมดไหม ผมตอบว่าเอามาปนกันเลย ท่านอย่าลืมตรงนี้ว่าหน้าทีการรับว่าต่าง แก่ต่าง หรือการเป็นที่ปรึกษามันเป็นกรอบงานของอัยการ มันแตกต่างกับความเป็นอิสระ อิสระคือ อิสระในกรอบ ไม่ได้หมายความว่าท่านจะปิดหน้าทีจากกรอบทิ้งไป ขอกราบเรียนว่าผมเอง ผมก็ไม่เคยไปดินรตรงนี้ครับ ท่านประธานก็รู้ ใครก็รู้ ผมไม่เคยถามจริง ๆ ผมไม่เคยเข้าไปแล้ว แต่ผมว่าพอหลังจากมีมาแล้ว เสียงสะท้อนทั้งอัยการ หลากหลายก็ดี ประชาชน รวมทั้ง สสร. หลายคนก็ดี มันออกมาว่ามาตรา ๒๔๖ ออกมารัฐได้ประโยชน์ เสียประโยชน์ อัยการได้ประโยชน์ เสียประโยชน์ ประชาชนได้ประโยชน์ เสียประโยชน์ เรามามองตรงนี้ก็มากกว่า อย่าไปมองยังผลประโยชน์อย่างหน่วยหนึ่งหน่วยใดเลย ผมไม่เคยสนใจเขา ในเรื่อง ๒๔๖ หรืออะไรก็แล้วแต่ ผมสนใจเพียงว่าประชาชนและรัฐได้ประโยชน์ในเรื่องมาตรา ๒๔๖ ผมเองถึงจะวรรคห้า ผมก็ไม่เสีย ผมไม่เคยเป็นบอร์ดต่าง ๆ อัยการหลายคนก็บอกไม่เสีย แต่ถามว่าถ้าเกิดมาตรา ๒๔๖ มันคลอดมาตามนั้นจริง รัฐเสียหายไหม ก็เลยฝากที่ประชุมไว้ด้วย อันนี้เอามาแล้วใช่ไหมครับ ตกลงในร่างของชุดตรวจร่างที่กราบเรียนว่า ได้ประชุมเมื่อวันที่ ๙ กับ ๑๑ ทำการบ้านมาเยอะท่านประธานดู อันนี้ก็คงจะให้ท่านประธานกับที่ประชุมคณะกรรมการการชุดของเราดู ณ เวลานี้คงจะดูไม่หวาดไม่ไหวแน่ ก็เลยกราบเรียนท่านประธานว่าจะฝากเป็นการบ้านแล้ว ไว้วิเคราะห์เป็นคราวต่อไป เพื่อเป็นผลงานเสนอ สสร.

ประธาน : เชิญคุณพิเชียร

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : เรียนท่านประธานนะครับ อยากเรียนถามท่านรองเสริมเกียรตินะครับว่า ช่วยกรุณาวิเคราะห์ให้เราฟังสั้น ๆ สักนิดหนึ่งได้ไหมว่า มาตรา ๒๔๖ จะเป็นผลดีกว่าปัจจุบันที่ดำรงอยู่อย่างไร ปัจจุบันนี้อัยการขึ้นกับสำนักนายกรัฐมนตรีหรือขึ้นกับกระทรวงยุติธรรม

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เมื่อท่านกรรมการอยากจะทำอะไร ผมก็จะขออนุญาตชี้แจงนะครับ คือ ณ เวลานั้นสำนักงานอัยการสูงสุดได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปจากเมื่ออดีตเยอะ เมื่อก่อนนั้นกรมอัยการ สังกัดกับกระทรวงมหาดไทย และต่อมาก็ได้มีการปฏิวัติรัฐสภ รมช. ก็ได้ยกฐานะเป็นสำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งมีอำนาจอิสระในการทำงาน อยู่ในกำกับดูแลของท่านนายกรัฐมนตรี และต่อมาก็มีการเปลี่ยนแปลงในรัฐบาลช่วงที่หมดอำนาจไปก็ให้สำนักงานอัยการสูงสุดไปอยู่ในการกำกับดูแลของรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมไม่ได้หมายความว่า ขึ้นกับกระทรวงยุติธรรม ขึ้นกับกระทรวงยุติธรรม กับกำกับดูแลนี้ต่างกัน คำว่า ขึ้นกับกระทรวงยุติธรรม ก็เหมือนกับส่วนราชการพวกกรมราชทัณฑ์กรมสถานพินิจต่าง ๆ ที่ว่าต้องผ่านปลัดกระทรวง แต่ว่าสำนักงานอัยการสูงสุดไม่ได้

ขึ้นกับกระทรวงยุติธรรม คือไม่ต้องผ่านปลัดกระทรวง เพียงแต่ว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมา
กำกับดูแลเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะการบริหารงานบุคคล งานงบประมาณนี่คือการกำกับดูแลก็
แตกต่างจากเรื่องว่า อำนาจหน้าที่ อำนาจหน้าที่ของราชการตั้งแต่อดีตจนปัจจุบันนี้คำว่า อิสระ ยังอิสระ
อยู่นะครับ การจะสั่งคดี จะฟ้อง ไม่ฟ้อง จะรับดำเนินคดีหรือไม่อย่างไร ทั้งคดีแพ่งรวมทั้งการตรวจร่าง
สัญญาทุกสิ่งทุกอย่างทำกันก็ยังมีอิสระอยู่ ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงความเป็นอิสระเลย คราวนี้ประเด็นอยู่
ตรงที่ว่าหากมีมาตรา ๒๔๖ ขึ้นมา ท่านพิเชียรอยากถามว่ามันจะมีความเปลี่ยนแปลงอย่างไรใช่ไหม
ครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : คือดีขึ้นกว่าเดิมอย่างไร

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือผมเอง ผมมองว่าในเรื่องอิสระในการทำงาน เมื่อผมบอก
ว่าขณะนี้ปัจจุบันมันอิสระอยู่แล้ว ตัวหนังสือที่ปฏิบัติขึ้นมามันไม่ได้ทำให้เรื่องอำนาจหน้าที่มันเพิ่มขึ้น
หรือลดลงอย่างไร เพียงแต่ว่ามันเหมือนกับข้อที่มีตัวหนังสือเขียนในรัฐธรรมนูญขึ้นมา ผมคิดว่าอย่างนั้น
เมื่อกับข้อเหมือนกับดูมันส่งงามขึ้น แต่บทบาทอำนาจหน้าที่ความเป็นอิสระไม่ได้ทำอะไรเพิ่มขึ้นเลย
ทุกอย่างคำว่าดุลพินิจก็อยู่ในกรอบกฎหมาย ดุลพินิจของอัยการก็แข็งแรงยังมั่นคงเหมือนเดิม ไม่ได้
มีเพิ่มหรือลดลง แต่ว่าสิ่งที่เราได้เพิ่มในมาตรา ๒๔๖ ก็ในเมื่อพูดก็ต้องพูดให้ชัดเจน สิ่งที่ได้เพิ่มก็คือว่า
จะบัญญัติว่าในเรื่องการบริหารงานบุคคลและงบประมาณให้เป็นอิสระตรงนี้เป็นสิ่งที่ได้มา เพราะว่า
ถ้าหากว่าไม่มีบัญญัติตรงนี้ก็จะต้องผ่านทางฝ่ายบริหารตามขั้นตอน มี ก.พ.ร. มีคณะกัลนกรอง ๑,๒,๓
อะไรอย่างนี้ ซึ่งก็อาจจะมึงงานชะงักงันบ้างเป็นบางจังหวัด แต่อิสระก็เหมือนศาลเหมือนองค์กรกลางอื่น
ไม่ได้อิสระแท้จริง ก็ต้องมีคนตรวจสอบ อยู่ดี ๆ เปลี่ยนบุคคลที่มาดูแลเท่านั้น อันนี้คือความ
เปลี่ยนแปลง

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : แล้วในมาตรานี้ใครตรวจสอบอัยการ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ต่อไปครับ ก็เรื่องที่ว่าอิสระในเรื่องบุคลากร
การบริหารงานบุคคลและงบประมาณมันก็องค์กรหนึ่งซึ่งเป็นองค์กรเดียวกับที่ดูแลศาลที่องค์กรอิสระ
ก็เป็นองค์กรเดียวกันที่เป็นคนดูแลตรงนี้ในวรรคนี้ประมาณนี้แหละ แต่สิ่งที่อัยการต้องได้รับผลพวงมา
ก็คือว่า อันที่ ๑ การแต่งตั้งอัยการอื่นเมื่อเดิมจากคณะกรรมการอัยการเท่านั้น แต่ต่อไปนี้ เมื่อกรรมการ
อัยการแต่งตั้งแล้ว ต้องได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภา อันนี้คือสิ่งที่ได้มา ซึ่งแตกต่างกับศาลแล้ว ของ
ศาลเขาแค่ กต. เท่านั้น ผมกำลังมองว่าเขาอัยการมาอย่าตอนนี้มันขยับไปทางนั้น ขยับมาทางนี้ มันไป
หลายทางจึงเลยท่านพิเชียร องค์กรอัยการมันเริ่มรู้สึกว่ามันไปได้หลายทางแล้ว แทนที่ท่านก็รู้ว่าหลาย
ทางเมื่อก็ผมกราบเรียนว่าวุฒิสภานอกจากการจะแต่งตั้งถอดถอนได้ทางหนึ่งได้ ยังมาถอดถอนผู้

พิพากษา ถอดถอนอัยการอีก ผมว่ามันจะเริ่มลึกเกินไปไหม อีกหน่อยเป็นอัยการอยู่ในจังหวัดของท่าน ไหนก็ตาม ท่านหมอมาลินีก็ตาม อัยการจะไปซำกับวุฒิสภาไม่ได้ มันเป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นได้ ผมถึงบอกว่าทุกสิ่งทุกอย่างรวมทั้งการที่ท่านให้ผู้ตรวจการมาแทรกแซงงานมันก็ไปชี้ให้ได้ ผู้ตรวจการเวลาคน มาแทรกแซงคนอ่านหนังสือก็จะรู้ว่าคุณจะทางฝ่ายใดบ้าง ฝ่ายจำเลย ฝ่ายผู้เสียหาย ฝ่ายผู้ต้องหา สมควรหรือไม่ไปแทรกแซงในชั้นนั้น และต่อไปท่านลงมาดูตรวจหาที่ผมบอก มันทำให้เกิดความแกว่ง ง่าย ที่ว่ารัฐจะไม่มีคนรักษาผลประโยชน์ไม่ว่าจะในบอร์ดหรือในกรรมการส่วนราชการและในต่างจังหวัด เพราะคนเขาตีความว่า อัยการทำหน้าที่เป็นกรรมการในต่างจังหวัดไม่ได้แม้แต่ศาลเดียว และใครจะไป เป็นคนดูมีกฎหมายมีไหม ท่านอยู่ต่างจังหวัด ท่านข้าราชการก็รู้ว่าเวลามีปัญหาในที่ประชุม อัยการว่า อย่างไร ปัญหานี้ ต่อไปจะถามใคร ถ้าเอามารวมกันตรงนี้ผมเองในความคิดส่วนตัวไม่ได้ผูกพันองค์กร ผมไม่เคยมีคำสั่งจากกรมมา ผมไม่เคยมาร้องขอท่านข้าราชการให้ทำโน้นทำนี้ แต่ในความเห็นส่วนตัวผม ผม เห็นว่าการทำหน้าที่ศาลอัยการ ต้องแยกแตกต่างไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายทุกอย่างทั้งปวง แต่ ที่มาที่ไปอัยการกับศาลคนเป็นนักกฎหมายก็ต้องรู้ว่า เรียนกฎหมายมาเหมือนกัน จบกฎหมาย เหมือนกัน จบเนติบัณฑิตเหมือนกัน ผ่านการแข่งขัน และความรู้มันมากก็ไม่ได้ยิ่งหย่อนกว่ากัน เพราะฉะนั้นสิทธิประโยชน์ของคนเป็นอัยการศาลควรจะทำเทียม หรือใกล้เคียงกันมากใช้ไหมครับ แต่ส่วน เรื่องกรอบอำนาจคุณจะต้องไปดูและอะไร อันนั้นผลประโยชน์ของรัฐ ของประชาชนอย่ามาปนเปเกี่ยวกับ เรื่องเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ถ้าปนเปไปแล้วมันจะทำให้เขว เอามาเป็นตัวตั้งว่าอัยการอิสระ เหมือนศาล งานอื่นคุณต้องลดลง ตกใหม่ครับ เขาเรื่องผลประโยชน์ของพนักงานอัยการมาปนเปกับ อำนาจการดูแลประเทศชาติและประชาชน อันนี้ผมกราบเรียนครับ

ประธาน : เชิญท่านข้าราชการครับ

นายวิชา หงส์ประภัศร : กราบเรียนท่านประธานครับ เรื่องตรวจสอบความจริง

ผมเป็นผู้เสนอเองมาตรา ๒๔๖ ตรวจสอบองค์กรอิสระ ผมหมายความว่าถึง องค์กรอิสระที่ ปปช. กกต. ผมหมายถึงองค์กรอิสระเหล่านั้น ซึ่งไม่มีหน่วยงานใดเข้าไปแตะต้องมาก่อนนะครับ แล้วก็ตอนนั้นที่ผม เสนอนะครับ ไม่รวมถึงองค์กรยุติธรรมด้วย แล้วก็ผมไม่รวมถึงองค์กรอัยการด้วย เพราะตอนนั้นยังไม่ได้ตั้ง องค์กรอัยการขึ้นเหตุผลที่ผมเสนอก็เพราะว่าไม่มีหน่วยงานใดตรวจสอบองค์กรอิสระเหล่านั้นเลยนะ ครับ ซึ่งมันผิดอยู่มันจะต้องมีอะไรสักอย่างหนึ่งไปถ่วงดุลนะครับ แต่ตอนนี้พอท่านเข้ามาเป็นองค์กร อิสระ มันก็เข้าไปอยู่ในข่ายอันนั้นด้วย แต่เรื่องกระบวนการยุติธรรม ผมไม่ได้เสนอนะครับ ผมอยากเรียน สักนิดหนึ่งที่ว่าตรวจสอบผู้พิพากษาอัยการ ซึ่งไม่ใช่ประธานศาลฎีกาหรืออะไรนั้นะครับ ความจริงมี ในปี ๒๕๔๐ ซึ่งผมเองก็ยังเห็นว่าไม่ถูกต้องนะครับ แต่ปล่อยไปอย่างไรปี ๒๕๔๐ เหตุผลที่ไม่ถูกต้องก็

คณะกรรมการการวิสามัญวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบ
วันจันทร์ที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐

นวพร ๓/๕

เพราะว่าความจริงการถอดถอนอันนี้ มันเป็นเรื่องของการถอดถอนระดับสูง ไม่ควรจะยุ่งเกี่ยวกับระดับ
ล่าง ซึ่งมีองค์กรอื่น ควบคุมดูแลอยู่แล้วครับ เห็นด้วยอย่างยิ่งครับ แล้วก็เห็นด้วยต่อไปอีกนะครับว่า ใน
ท้องถิ่นในต่างจังหวัดเราต้องการให้อัยการเข้ามา เช่น กรรมการ กกท. ที่ผมเป็นอยู่ เนื่องจากอัยการมี
เข้ามาเป็นไปไม่ได้พอเข้ามาเป็นเขาบอกให้ออก ถอดออกไปนะครับ เลยเขาต้องหาทนายแต่งตั้งเข้าไป
ผมก็ต้องเป็น ซึ่งความจริงผมว่าควรจะเป็นอัยการ

ประธาน : อันนี้ก็เป็นความคิดเห็น ซึ่งเราจะต้องมาคุยกันต่อไป เมื่อจบในยกนี้ ก็เป็นเรื่องของคณะอนุกรรมการการฉบับเรื่องรับฟังความคิดเห็นใช่ไหมครับ ถ้าจบก็เป็นเรื่องที่คณะอนุกรรมการการที่มาเราเห็นอย่างไร ที่จะส่งไปยังคณะกรรมการสภาร่างรัฐธรรมนูญ แล้วก็คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ ที่นี้คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญเขาจะเริ่มพิจารณาความคิดเห็นที่เสนอไปทั้งหมดยุติในวันที่ ๒๕ - ๒๖ พฤษภาคม เขาจะเริ่มพิจารณา ความจริงเขาพิจารณาไปก่อนก็ตาม แต่ว่าเขาจะจบวันที่ ๑๐ มิถุนายน วันที่ ๑๑ มิถุนายน ต้องเสนอร่างฉบับสมบูรณ์ของคณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญต่อสภาร่างรัฐธรรมนูญ และหลังจากเป็นเรื่องของการพิจารณาของสภาร่างรัฐธรรมนูญ ฉะนั้นของเราคงจะต้องเสนอสภา เพราะเราเป็นคณะกรรมการของสภา เราก็เสนอสภา เขาจะส่งร่างหรืออะไรก็เรื่องของเขา ของเราให้คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญด้วย ถ้าเป็นไปได้ควรจะก่อนวันที่ ๒๖ แต่ถ้าช้ากว่านั้นนึกก็คงไม่เป็นไร เพราะว่าเขายังอยู่ในขั้นที่พิจารณาถึงวันที่ ๑๐ มิถุนายน แต่ถ้าเป็นไปได้ก็น่าจะไปพร้อม ๆ คนอื่นเขา แต่นี้ผมมาดูแล้ววันนี้เราก็คงไม่สามารถดูได้ เพราะมันกระชั้นชิด ถ้าเป็นไปได้ก็คงจะต้องดูกันอาทิตย์หน้า อาทิตย์หน้ามาไล่ดูแล้ว วันที่ ๒๑ และ ๒๒ เป็นวันที่ สสร. จะประชุมนอกรอบหรือเปล่าผมไม่รู้นะ แต่ว่าเขาตั้งแนวว่าอาจจะประชุมต่างจังหวัด ขอให้แสดงความความคิดเห็น ผมแสดงแล้วกรุงเทพ แต่ว่าไม่รู้ว่าจะในที่สุดจะเป็นอย่างไร แต่วันที่ ๒๑ วันที่ ๒๒ เข้าใจจะประชุมทั้งวัน ฉะนั้นเราคงมีโอกาสก็จะมีวันว่างคือ วันที่ ๒๔ เป็นวันที่คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญจะพิจารณาเข้าใจว่าทั้งวัน ถ้าจะดูวันพุธที่ ๒๓ วันศุกร์ที่ ๒๕ ที่ผมเรียนก็คืออยากจะพิจารณายาวนิดหนึ่ง อันนี้คงไม่ใช่ใช้เวลาพิจารณาแค่ชั่วโมงเดียวหรืออะไรอย่างที่เราทำกันอยู่ปกติ ฉะนั้นก็อยากจะเรียนถามว่าเป็นไปได้ไหมที่เราจะนัดประชุมสักครึ่งหนึ่งในวันพุธที่ ๒๓ หรือวันศุกร์ที่ ๒๕ วันพุธที่ ๒๓ ได้ไหม

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : วันพุธที่ ๒๓ จะดีกว่าครับ

ประธาน : เข้าหรือปายครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : อยากทราบเรียนว่าควรจะเป็นเข้าดีกว่า

ประธาน : โอ.เค. ผมไม่ว่าได้ครับ ผมไม่มีปัญหา

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือขออนุญาตท่านประธาน ในเมื่อสิ่งที่คณะอนุกรรมการตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญได้มีความเห็นค่อนข้างหลายแผ่น และมีประเด็นที่รู้สึกพวกเราสนใจเยอะ ก็ควรจะใช้เวลาให้พวกเขาได้คุยกันมากกว่าชั่วโมงหนึ่ง

ประธาน : คือไม่มีปัญหาในข้อนั้น ผมถามเวลาที่พวกเขาได้ ถ้าได้ไม่มีปัญหา

๐๙.๐๐ นาฬิกา ของวันพุธที่ ๒๓ คือนอกจากเรื่องนี้แล้วก็คงจะเป็นเรื่องอื่น ๆ ด้วย ความคิดเห็นที่ฝาก

คณะกรรมการการวิสามัญวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบ
วันจันทร์ที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐

นวพร ๔/๒

ไปคณะ ของคณะอนุกรรมการส่งเสริมข้อมูลด้านสารสนเทศทั้งในและต่างประเทศ ที่จะต้องเสนอเข้ามา เรื่องการสัมมนาที่ผ่านมาผลของต่าง ๆ ที่เราจะนำเสนอแนะรับ รวมทั้งอันหนึ่งคือที่ฝากไป แล้วก็ควร จะต้องรับเสนอสภาก็คือ ข้อมูลที่ได้จากคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นทั้งภาคและจังหวัด ประมวล แล้วเป็นอย่างไร ควรจะเสนอสภาพพร้อมกันคราวนี้ถ้าเป็นไปได้ แล้วก็ของคณะกรรมการตรวจสอบร่าง กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ซึ่งยังไม่มีเรื่องการตรวจจริง ๆ แต่ว่า ถ้ามีอะไรที่ทางคณะกรรมการ เห็นสมควรดำเนินการตามที่อนุกรรมการเสนอมาก็อาจจะนำมาพิจารณาพร้อมกัน ก็เสนอเป็น รายงานต่อสภาในครั้งแรก อันนี้ไม่ทราบที่ประชุมจะเห็นอย่างไรครับ เชิญครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : คือคณะอนุกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ กับคณะอนุกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ๓ ฉบับ ก็คงจะเสนอขอความคิดเห็น เข้ามาให้ครับ

ประธาน : เชิญท่านวรพจน์ครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ท่านประธานครับ พอดีมีเอกสารชิ้นหนึ่งที่ส่งเข้ามาที่มาจากและ อำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาที่เหมาะสม สำหรับการยกร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งอาจารย์มานิตย์ จุมปา เขียนมา ท่านเป็นท่านหนึ่งที่นั่งคุยกันในหมู่พวกเรา ข้อเสนออันนั้นไปอยู่ที่หน้า ๒๕ และหน้า ๒๖ ของเอกสารนี้ ข้อเสนอมาเป็น ๒ ทางเลือก คือทางเลือกที่ ๑ และทางเลือกที่ ๒ ผมขอกราบเรียนข้อสรุป นี้มีอยู่ในหน้า ๒๕ และหน้า ๒๖ ทางเลือกที่ ๑ อยู่ในหน้า ๒๕ ทางเลือกที่ ๒ อยู่ในหน้า ๒๖ ที่ผม กราบเรียนว่าแบบผสมคือเลือกมาจากจังหวัด แล้วก็สรรหาครั้งหนึ่งเท่า ๆ กันนั้น อยู่ในทางเลือกที่ ๒ แต่บังเอิญท่านผู้ที่เสนอขอความเห็นนี้ ท่านโน้มเอียงไปในทางการเลือกตั้งแบบที่ ๑ ท่านก็เลยสรุปมาว่า อย่างนี้ แต่ในความจริงนั้น กระผมคิดว่า ถ้าหากว่าจะให้ผ่านประชามติ ทางเลือกที่ ๒ น่าจะผ่านได้ ดีกว่า แล้วก็มันจะง่ายกว่า แล้วก็ถ้าการเลือกการสรรหาที่อยู่ในบทเฉพาะกาลอย่างที่กราบเรียนไว้แล้ว บังเอิญในนี้ไม่ได้เขียนไว้ครับ ถ้าการสรรหาเป็นการกระทำในช่วงบทเฉพาะกาล ๒ วาระ ดังที่กราบ เรียนแล้วนั้น คิดว่าอันนี้คงจะเป็นที่ยอมรับได้ ส่วน ส.ส. นั้นเมื่อได้ Paper แล้ว ผมจะนำกราบเรียน ถ้าได้มาก่อนการประชุม ผมอยากจะขอให้ทำส่งไปยังท่านกรรมการทุกท่านที่บ้านเลย ก่อนที่จะมาเข้า ประชุม เพื่อที่ท่านจะได้ดูก่อนที่จะมาเข้าประชุมครับผม

ประธาน : สรุปแล้วเราก็คงไม่เลื่อนการประชุม เราก็ตกลงเป็นวันพุธที่ ๒๓

เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา แล้วก็ใช้เวลาช่วงเช้า การพิจารณานั้นนอกจากพิจารณาเรื่องของ คณะอนุกรรมการตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญแล้ว เราก็จะดูเรื่องของคณะอื่นกับคณะอนุกรรมการส่งเสริม ข้อมูลด้านสารสนเทศทั้งในและต่างประเทศ แล้วก็คณะอนุกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายประกอบ

คณะกรรมการการวิสามัญวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบ
วันจันทร์ที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐

นวพร ๔/๓

รัฐธรรมนูญด้วย ในเรื่องของคณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ในรายงาน
อยากจะทำให้ชัดเจนว่า การตรวจร่างรัฐธรรมนูญ เราตรวจจากฉบับโรเนียว เพราะว่าเราไม่ได้ดูจาก
ร่าง ผมจะบอกให้ มีอันหนึ่งที่ไม่เหมือนมาตราของคุณที่พูดถึงอัยการ มันจะมี คำว่า ให้ อยู่ในร่างซึ่งในนี้
เขาตัดออก ถ้ามีคำว่า ให้ พนักงานอัยการต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่ง ในนี้คำว่า ให้ จะไม่มีแล้ว แต่ว่า
เวลาเราตรวจเราคงจะต้องตรวจจากร่างฉบับโรเนียว จะเรียกอย่างนั้นก็ได้ เพราะว่ามันเป็นร่างที่จะส่ง
พิมพ์ ไม่ใช่ส่งร่างนี้ไปพิมพ์ และที่ผมเคยพูดไว้ รู้สึกว่าคณะกรรมการไม่ได้ดูก็คือว่า น่าจะดูด้วยว่า
เรื่องของการเว้นวรรค เรื่องของการอะไรคือมันเป็นอย่างไร เพราะว่าในร่างฉบับโรเนียวจะมีบางที่
ไปครึ่งบรรทัด แล้วมันยังไม่จบความเลยขึ้นบรรทัดใหม่ ซึ่งมีอยู่มาก รวมทั้งวรรค มั้ววรรคผิดที่ไม่ควร
วรรคไปวรรค หรือไม่วรรคทั้ง ๆ ที่ควรวรรค สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าคณะกรรมการตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญ
จะต้องชี้แจงแจ้งเขาไปด้วย อยากจะฝากท่านอนุกรรมการให้ช่วยตรวจดูในจุดนี้ และทำเพิ่มเติม
ในจุดนี้ ผมเองผมดูมาเยอะในเรื่องนี้และได้จดไว้ แต่ว่าคิดหวังพึ่งท่านอนุกรรมการมากกว่าตัวเอง ยัง
ไม่ได้อ่านของท่าน แต่ว่าผมจะไปอ่านดูนะ แล้ววันพุธเราจะต้องมาพูดกันในเรื่องนี้ และก็ต้องรีบทำ
รายงาน เชิญท่านประวิทย์ครับ

-๕/๑

นายประวิทย์ ทองศรีนุ่น : ท่านประธานครับ ผมขอเสนอเพิ่มเติมหนึ่งว่า
ที่คณะอนุกรรมการทั้ง ๓ คณะนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะอนุกรรมการส่งเสริมข้อมูล
ด้านสารสนเทศทั้งในและต่างประเทศ ผมฝากประเด็นที่มันเป็นปัญหาอยู่ในขณะนี้ ซึ่งเป็นประเด็นที่
ฝ่ายพระ ฝ่ายเจ้าและสงฆ์ แล้วก็ฝ่ายเรา ฝ่ายสภาร่างรัฐธรรมนูญก็ได้แย้งออกไปในลักษณะที่ทำให้เกิด
ปัญหารุนแรงเพิ่มขึ้น เพราะว่าเหตุผลข้อโต้แย้งก็ดี พุทธบริษัทก็ดี เรื่องปัญหาความแตกแยกก็ดี อะไรก็ดี
เป็นเหตุผลที่ผู้รู้จริงหรืออะไรยังไม่วิเคราะห์ในเชิงลึก เพราะฉะนั้นเราในฐานะข้อมูลข่าวสาร ผมอยากจะ
ฝากประเด็นในเรื่องที่ว่าเอาพุทธศาสนาใส่เข้าไปหรือไม่ใส่เข้าไป เหตุผลเพราะอะไร เพราะว่าอันนี้เป็น
ความบอบช้ำตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ผมเองเคยเสนอ แล้วก็ก็มีผู้ใหญ่มาขอรับรองว่าให้ถอนในประเด็น
พระพุทธศาสนา ผมเองศึกษาและวิเคราะห์วิจัยมาในระดับผู้เชี่ยวชาญเรื่องการสอนในสถานศึกษา
เพราะฉะนั้นปัญหาของบ้านเมืองในขณะนี้เกิดความแตกต่างฝ่ายสงฆ์ ฝ่ายฆราวาส ฝ่ายรัฐธรรมนูญ
มันหลากหลาย เพราะฉะนั้นซึ่งเราในฐานะนักวิชาการก็ควรจะแสดงเหตุผลในเชิงวิชาการออกไปว่า ถ้า
ใส่เพราะอะไร ถ้าไม่ใส่

เพราะอะไรเกิดผลดี ซึ่งไม่มีใครพูดในเชิงนี้เพราะพูดอยู่ด้านเดียว ด้านเดียวที่สภาเราพูด โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งท่านประสงค์พูดมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ครับในสภาร่างรัฐธรรมนูญ ว่าพุทธบริษัทเท่านั้นที่อยู่ได้ไม่
จำเป็นต้องใส่ แล้วก็หลาย ๆ คนขยายออกไปก็เกิดเป็นปัญหาความแตกแยก อันนี้ผมอยากจะเสนอว่า
ฝ่ายอนุชุดที่ ๑

ส่งเสริมข้อมูลด้านสารสนเทศทั้งในและต่างประเทศ ให้วิเคราะห์เรื่องพุทธศาสนาด้วย ซึ่งเขาจะใส่
ในมาตรา ๒ ส่วนมาตรา ๗๘ ก็เขาพอใจนะครับ เมื่อวานยังประชุมที่วัดราชาธิวาสราชวรวิหาร
พระผู้ใหญ่ ๆ เยอะ ผมดูแล้ว มันเป็นสงครามเงียบ เพราะฉะนั้นขอให้ศึกษาฝ่ายวิชาการ เพื่อตอบ
คำถามกับสังคมได้ครับ

ประธาน : ขอฝากท่านอนุกรรมการไปพิจารณาว่า สมควรหรือไม่สมควรที่จะทำ
เช่นนั้น

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ขออนุญาตยอมแพ้ได้ไหมครับ ปัญหานี้ไม่ขอรับพิจารณาครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ครับ ท่านประธานครับ ประเด็นนี้ ผมคิดว่าท่านอย่า
เพ่งยอมแพ้ คือผมคิดว่า ตอนนี้สังคมขาดข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับประเด็นนี้ แล้วก็ผมคิดว่าน่าที่จะมี
การศึกษาในเชิงวิชาการนะ ไม่ต้องวางจุดยืนลงไปว่าจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย แต่ว่าให้พิจารณาในเชิง
วิชาการว่า ผลดีของการบรรจุเป็นอย่างไร ผลดี ผลเสีย แล้วก็ผลดี ผลเสียของการไม่บรรจุอย่างที่เป็นอยู่
ตอนนี้ มันเป็นอย่างไร แล้วก็ไม่ต้องชี้อะไรทั้งสิ้น คือเพียงแต่ให้สังคมได้รับทราบข้อมูล ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่า

คณะกรรมการการวิสามัญวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบ
วันจันทร์ที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐

นวพร ๕/๒

จะเป็นสิ่งที่ดีแล้วก็สังคมก็จะได้รับรู้ แล้วเราก็อาจจะเสนอแนะไปด้วยนิดหนึ่งว่า ในประเด็นนี้ก็ไม่ควรที่จะเป็นประเด็นที่ก่อให้เกิดความแตกแยก หรือก่อให้เกิดปัญหา แต่ว่าควรที่จะใช้ปัญญา แล้วก็วิเคราะห์ วิจัยกันด้วยเหตุด้วยผล แล้วก็เมื่อผลของการตัดสินออกมาเป็นอย่างไรก็ขอให้เป็นอย่างนั้น คืออย่าไปโยนโยนหรือว่าทำอะไรให้มันยืดยาวออกไปอีก เพราะว่าถ้าไม่อย่างนั้นมันจะตามมาอีกเยอะแยะเลย ซึ่งผมคิดว่าทำให้ข้อมูลทางวิชาการจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมครับ

ประธาน : ถ้าไม่มีอะไรนอกเหนือจากนี้ ก่อนจะปิดผมมีเรื่องหนึ่งคือผมได้รับหนังสือ จากท่านประธานคณะกรรมการการวิสามัญบัณฑิตกเจตนาธรรมณ์ จดหมายเหตุ และตรวจรายงานการประชุม ขอเชิญคณะกรรมการนั้น กำหนดจัดนิทรรศการ เรื่องจดหมายเหตุการร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดแสดงข้อมูลเอกสาร ภาพถ่าย แผนผัง กระบวนการสรรหาสมาชิก สภามาแห่งชาติสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญและกิจกรรมการดำเนินการงานของคณะกรรมการ ชุดต่าง ๆ ของสภาร่างรัฐธรรมนูญ ให้สาธารณชนได้รับทราบในรูปแบบจดหมายเหตุ ในวันศุกร์ที่ ๑๘ นี้จะครับ เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา ณ บริเวณห้องโถงชั้นล่างอาคารรัฐสภา ๑ ซึ่งก็จะขอเชิญ ผมหรือผู้แทน เข้าร่วมพิธีเปิดการแสดงผลนิทรรศการนั้น ก็ขอแจ้งว่าซึ่งวันนั้นผมติดการประชุมที่ศาลฎีกาเวลานั้น ผมเรียนถามท่านรองทั้ง ๒ แล้วท่านก็ติด ไม่ทราบว่ามีท่านกรรมการท่านไหนพอจะว่างเป็นตัวแทนไปไหม วันศุกร์ที่ ๑๘ เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา ซึ่งท่านคงจะมา ๑๔.๔๕ นาฬิกา ที่ห้องโถงชั้นล่างจะครับ ท่านประวิทย์ว่างไหมครับ ให้ท่านประวิทย์มาก็แล้วกัน ขออนุญาตให้ท่านเป็นตัวแทนก็แล้วกัน วันศุกร์ที่ ๑๘ เวลา ๑๔.๔๕ นาฬิกา พร้อมทั้งที่ห้องโถงชั้นล่าง อาคารรัฐสภา เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา ท่านประธาน คณะกรรมการท่านกล่าวรายงานวัตถุประสงค์ เวลา ๑๕.๑๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา ท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญกล่าวเปิดการแสดงผลนิทรรศการ แล้วก็เพื่อเยี่ยมชมนิทรรศการถึงเวลา ๑๕.๓๐ นาฬิกา ถ้าไม่มีอะไรก็ขออนุญาตปิดประชุมและขอนัดประชุมครั้งต่อไปวันพุธที่ ๒๓ เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา ขอขอบคุณทุกท่านและขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

กลุ่มงานชวเลข ๑

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

